

Περίληψη - Summary

Κωνσταντινίδου Ειρήνη: «Όψεις της γερμανικής αποικιοκρατίας και η σύνδεσή τους με το Ολοκαύτωμα»

Η παρούσα διπλωματική εργασία αποτελεί μια προσπάθεια ανεύρεσης παράλληλισμών και κοινών στοιχείων κοινωνικά και ιστορικά ανάμεσα στη περίοδο της γερμανικής αποικιοκρατικής εξάπλωσης και της συντέλεσης του Ολοκαυτώματος σαράντα περίπου χρόνια αργότερα.

Κάθε γενοκτονία αποτελεί μια ιστορική τομή την οποία οφείλουμε να αναγνωρίζουμε στο ιδιαίτερο ιστορικό συγκείμενο της και αξιακό βάρος, χωρίς πρόθεση σχετικοποίησης της σημασίας της. Η Shoah, η κορωνίδα της πραγμάτωσης της ναζιστικής θηριωδίας και η βιομηχανικού τύπου, στρατηγική εξόντωση έξι εκατομμυρίων Εβραίων, αποτελεί ένα σημείο σταθμό για τον γεγοντολογικό χάρτη της ευρωπαϊκής ιστορίας. Εξίσου όμως σημαντικό κομμάτι της τελευταίας, αποτελεί και η ιστορία της βίας, της ανάδειξης του εθνικισμού και του βιολογικού ρατσισμού που συντελέστηκε στο σώμα των αποικιοκρατούμενων αυτοχθόνων πληθυσμών της νοτιοδυτικής και ανατολικής Αφρικής. Πιο συγκεκριμένα, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ως εξίσου σημαντική και μοναδική για την ιστορία της Ευρώπης και την γενοκτονία των Χερέρο και Νάμα που συντελέστηκε στις αρχές του 20ου αιώνα, στις γερμανικές αποικίες. Οι τελευταίες, όπως φαίνεται από την βιβλιογραφική έρευνα και τις ιστορικές υποθέσεις και αναζητήσεις, αποτέλεσαν μια θερμοκοιτίδα και ένα πεδίο πειραματισμού μέσα στο οποίο η Γερμανία είχε την ευκαιρία να πραγματώσει και να τονώσει τον εθνικιστικό ιμπεριαλιστικό της εαυτό και την κυριαρχική επιβολή της λευκής ανωτερότητας της και ταυτόχρονα, αποτέλεσαν και τη στιγμή όπου για πρώτη φορά θα λάμβαναν χώρα οι αυτοκρατορικές διαταγές και πρακτικές ενός πλαισίου μαζικής, ολοκληρωτικής εξόντωσης των συγκεκριμένων ομάδων γηγενών πληθυσμών.

Η εκκίνηση των αποικιοκρατικών αναζητήσεων και της ανάδειξης του εθνικού αισθήματος είναι στενά συνδεδεμένες με την ενοποίηση της Γερμανίας, υπό την διοίκηση του καγκελάριου Όττο φον Βίσμαρκ το 1871, η οποία αποτελεί σημείο σταθμό για την πραγμάτωση της ιδέας του γερμανικού έθνους. Εξετάζουμε αναλόγως και την πορεία μέσα στο χρονικό διάστημα του 19ου αιώνα, όπου ο γερμανικός εθνικισμός και ρομαντισμός διαμόρφωσε και διαμορφώθηκε από το ιδεολογικό πλαίσιο των ιδεών της πολιτισμικής και εθνικής ανωτερότητας. Αξιοσημείωτη απόρροια των παραπάνω, αποτελεί και η εξέλιξη και εφαρμογή του βιολογικού ρατσισμού στο εθνικό ιδεώδες αλλά και στις πρακτικές της Γερμανίας αποικιοκρατικά. Η συμβολή του κοινωνικού δαρβινισμού, ως ιδεολογική κατασκευή από τα μέσα του 19ου αιώνα, λειτούργησε επικυρωτικά προς το αίσθημα της λευκής γερμανικής ανωτερότητας έναντι του πρωτόγονου “Άλλου” και της υπέρμετρης χρήσης βίας και εκμετάλλευσης όλων των επιπέδων. Η κρατική γραφειοκρατία που αποτέλεσε σημαντικό κομμάτι της απρόσωπης εξόντωσης των ναζιστικών στρατοπέδων, τα ευγονικά πειράματα και η δουλκή χρήση των κρατούμενων, αποτελούν επίσης στοιχεία τα οποία εντοπίζουμε εξίσου στο συγκείμενο της αποικιοκρατικής γενοκτονίας των Χερέρο και Νάμα πρωτόλεια, στα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας και θανάτου του Shark Island.

Konstadinidou Irene: «Aspects of German colonialism and their connection to the Holocaust»

This thesis is an attempt to find parallels and common elements socially and historically between the period of German colonial expansion and the Holocaust some forty years later. Each genocide is a historical breakthrough which we must recognize in its particular historical context and value, without intention of relativizing its significance. Shoah, the cradle of the Nazi atrocities of an ominous industrial type, a strategic extermination of six million Jews, is a staging point for the map of genocides of European history. Equally important, however, is the story of the violence, the rise of nationalism and biological racism that took place upon the body of colonized indigenous peoples of southwestern and eastern Africa. In particular, we must recognize as equally important and unique to the history of Europe the genocide of Herero and Nama at the beginning of the 20th century in the German colonies. The latter, as evidenced by the bibliographic research, analysis and historical assumptions, constituted an incubator and a field of experimentation in which Germany had the opportunity to realize and stimulate its nationalist imperialist self and the dominant imposition of white supremacy, and at the same time, it was also the moment when the imperial orders and practices of a framework of mass, total extermination of these indigenous groups would take place for the first time. The start of colonial pursuits and the emergence of national sentiment are closely linked to the unification of Germany under the leadership of Chancellor Otto von Bismarck in 1871, which is a milestone in the realization of the German nation's idea. We examine accordingly the course through the period of the 19th century, where German nationalism and romanticism shaped the ideological framework of the ideas of cultural and national superiority. The remarkable consequence of the above is the evolution and application of biological racism to the national ideal and to the German colonial practices. The contribution of social Darwinism, as an ideological construct from the mid-19th century, validated the white German superiority over the primitive "Other" and justified the excessive use of violence and exploitation of all levels. State bureaucracy, which was an important part of the impersonal extermination of Nazi camps, the eugenics experiments and the enslavement of prisoners, are also elements which we find equally in the context of the colonial genocide of the Herero and Nama, particularly in the newly founded concentration and labour camps of Shark Island.